

forpagtet. Nu blev den drevet af Staten, og her er da den Ordning, som jeg for øvrigt ikke kan forstaa, nemlig at Sorø Akademi Gods, som er et Gods for sig selv, styres fra Universitetet i Kjøbenhavn. Da Godset har en Bogholder og Godsforvalter, hvorfor kan han saa ikke, ligesom ved andre Godser, styre alle Akademiets Godser, Gaarde, Fæstegaarde og Arvefæstegaarde? Hvorfor skal alt dette inddrages under Universitetets Kvæstor Hørring? Hele Forretningsgangen derude, hvor Folk skulle købe Fæstegaarde og Arvefæstegaarde, og hvor der skal udstykkes smaa Parceller, lider derunder, og det har lange Omsvøb til Følge, saa at der kan gaa 2—3 Aar hen, før Folk faa deres Papirer i Orden, fordi de ligge og drive inde hos Universitetskvæstoren. Nordruplund bliver altsaa styret inde fra Kjøbenhavn, og det er maaske en Følge deraf, at der ikke kan være det Tilsyn, der burde være, eller hvad det nu er, der mangler. Der er altsaa Mangler ved denne Drift, som absolut maa afhjælpes, og jeg synes, Finansudvalget maa tage Opgaven op og sørge for, at Gaarden enten bliver bortforpagtet eller solgt. Jeg er ikke nogen Tilhænger af at sælge alle Statens Ejendomme, men naar de drives som her, maa jeg tilraade at sælge dem. Men skulle alle disse Godser endelig sortere under et Ministerium, lad dem saa hellere, da vi nu have faaet et Landbrugsministerium, gaa ind under dette. Vi maa jo dog haabe, at den højtærede Landbrugsminister er lidt mere landbrugskyndig end Kirkeministeriet. Jeg vil derfor henstille, at der næste Aar bliver gjort Forandring, saa at vi ikke skulle se, at Nordruplund stadig balancerer lige op, thi det er virkelig et daarligt Eksempel at give andre danske Landmænd.

Svend Høgsbro: Jeg vil kun ganske kort begrunde det lille Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille uden for Betænkningen under Nr. 4 angaaende et forøget Tilskud til det stenografiske Tidsskrift „Gabelsberger“. Netop i Dag for 13 Aar siden stiftedes den danske Gabelsberger Stenografforening. Det var afdøde Bureauchef Dessau, der stod i Spidsen derfor, og det var vist en af hans Livs største Glæder, at han fik denne Forening i Stand. Nogle Aar efter dens Stiftelse paabegyndte den Udgivelsen af „Stenografisk Tidsskrift“, hvortil det lykkedes Bureauchef Dessau ved hans Energi at opnaa en Understøttelse paa Finansloven for 1892—93 af 300 Kr. Den 9de Januar 1893 afgik Dessau ved

Døden. Imidlertid vedblev Tilskuddet til Foreningen eller, som det nu paa vor Foranledning — jeg blev valgt til Formand efter hans Død — ændredes til: til en Revision af Dessaus Lærebog i Gabelsbergers Stenografi. Under denne Form forhøjedes Tilskuddet til 400 Kr. og tildeles os paa de følgende tre Finanslove, for 1893—94, 94—95 og 95—96, og det foresloges ogsaa af Ministeriet bevilget for 1896—97. Nu var imidlertid Revisionen af Dessaus Lærebog tilendebragt, og med den Samvittighedsfuldhed over for Statskassen, der besjælede hele Bestyrelsen for denne Forening, gik vi selv op i Kultusministeriet og sagde, at vi havde ikke mere Brug for disse Penge. Man smilede lidt ad vor Naivitet, at vi selv meldte os, men jeg fortryder endnu ikke, at vi gjorde det, skønt det maaske ikke har været til Foreningens Gavn, thi saa var der et Aar, hvori vi ikke fik dette Tilskud. Men der var saa yngre Kræfter inden for Foreningen, som næste Aar paabegyndte Udgivelsen af et nyt paa det samme System hvilende Tidsskrift. De indgik med Ansøgning til Kultusministeriet om at faa det samme Tilskud, som det ældre Tidsskrift havde faaet. Der blev da først rettet Spørgsmaal til den gamle Forening, det gamle Tidsskrifts tidligere Udgivere, om, hvorvidt vi vilde samtykke i at opgive vor Ret til Beløbet til Fordel for de ny Udgivere. Man mente altsaa, at vi havde en — ganske vist hvilende — Ret til at faa en saadan Bevilling. Derpaa svarede vi selvfølgelig imødekommande, og den ny Forening fik saa paa Finansloven 1897—98 det gamle Beløb 400 Kr. til Tidsskriftet „Gabelsberger“. Det samme Beløb var opført af Ministeriet paa Finansloven for indeværende Aar. Men saa skete ved 3dje Behandling af Finansloven i Fjor det mærkelige, at der kom Forslag om at nedsætte denne Bevilling, som altsaa var givet et Aar, og som kun var en Genoptagelse af den gamle 3—4aarige Bevilling med 100 Kr. Det var, for at en anden senere opstaaet Forening paa Grundlag af et andet Stenografisystem kunde faa et lige saa stort Tilskud. Men det er nu et underordnet Punkt, som jeg i alt Fald i Øjeblikket ikke skal dvæle ved. Nok er det, det foresloges, at de 400 Kr. skulde nedsættes til 300 Kr. Det gav mig Anledning til i Fjor at tage Ordet om dette Spørgsmaal. Mine Udtalelser findes i Tidenden for i Fjor Sp. 4115; jeg tillader mig at henvise dertil. Mine Udtalelser havde det Held at gøre et vist Indtryk paa